

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 31

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 ianuarie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 703 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....	2-5	15.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Bordei-Gheorghisor Alexandru-Sorin a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Tineretului și Sportului .....
Decizia nr. 707 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	6-8	16.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Claudia Georgescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Tineretului și Sportului .....
Decizia nr. 743 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	8-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
13. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Alexandru Năstase din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat	12	3.002.	— Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind aprobarea domeniului de doctorat „Ingineria produselor alimentare” în cadrul școlii doctorale organizate în Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava .....
14. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru domnul Ion Anghel din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al		3.003.	— Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind aprobarea domeniului de doctorat „Geografie” în cadrul școlii doctorale organizate în Universitatea din Craiova .....
			14-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		1.	— Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2015—23 ianuarie 2016 .....
		2.	— Circulară privind modificarea ratei rezervelor minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută ....
			15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 703**

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Mihai Anagnoste în Dosarul nr. 382/1.748/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 230D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 307D/2015 și nr. 308D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor aceluiasi act normativ, ridicată de Niculina Moise, Daniela Hermanean și Mariana Gabriela Hirian în Dosarul nr. 10.141/300/2014 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și, respectiv, de Mircea Babare și Eugenia Babare în Dosarul nr. 10.143/300/2014 al aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în aceste două dosare, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea

Proprietăților a transmis punctul său de vedere, în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 307D/2015 și nr. 308D/2015 la Dosarul nr. 230D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale, reprezentată de deciziile nr. 31 din 3 februarie 2015 și nr. 530 din 14 iulie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin încheierile din 27 ianuarie 2015 și 23 ianuarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 382/1.748/2014 și, respectiv, dosarele nr. 10.141/300/2014 și nr. 10.143/300/2014, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947**, excepție ridicată de Mihai Anagnoste într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților împotriva unei sentințe prin care contestația la executare formulată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost respinsă, de Niculina Moise, Daniela Hermanean și Mariana Gabriela Hirian într-o cauză având ca obiect soluționarea unei

contestații la executare și a unei cereri de suspendare a executării silite, formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, executarea silită purtând asupra sumelor reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a valorii despăgubirii bănești acordate în temeiul Legii nr. 290/2003, și de Mircea Babare și Eugenia Babare într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare și a unei cereri de suspendare a executării silite, formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, executarea silită vizând despăgubiri bănești acordate, de asemenea, în temeiul Legii nr. 290/2003.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată, în esență, că au fost nesocotite prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu au fost respectate condițiile impuse de acestea pentru adoptarea ordonanțelor de urgență. Astfel, nu a fost evidențiată o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, în condițiile în care dosarele de despăgubire ar fi trebuit soluționate până în prezent pe cale administrativă în termenele stabilite de legea reparatorii existente. Se invocă și art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, susținându-se că s-ar aduce atingere dreptului de proprietate privată, ca drept fundamental, nerespectarea și necunoașterea acestuia echivalând, în opinia autorului excepției, cu o nouă expropriere. Se mai arată că persoanele îndreptățite în dosarele de despăgubiri sunt titularele unui drept de creanță în accepțiunea conferită acestuia de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și dețin o creanță suficient de bine stabilită pentru a beneficia de protecția art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, iar condiționarea plății de existența disponibilităților financiare constituie o ingerință vădit disproporționată în dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite. Autorii excepției apreciază că autoritatea legislativă ar fi trebuit să estimeze resursele materiale necesare plății despăgubirilor la momentul adoptării legilor nr. 8/1998, nr. 290/2003 și nr. 393/2006. Mai arată că, odată cu suspendarea plății despăgubirilor convenite, persoanele îndreptățite nu mai au garanția că 6 luni vor fi suficiente ca Guvernul să găsească o soluție optimă pentru a efectua plata. Precizează că în cadrul procedurii de acordare a despăgubirilor nu a fost respectat termenul rezonabil de soluționare a unei cereri. Se mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 apare ca „un veritabil extras” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 care a fost constatată ca neconstituțională prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, Guvernul nefăcând altceva decât să amâne continuu îndeplinirea unor obligații stabilite în sarcina sa prin lege. Totodată, se susține că prin suspendarea plății despăgubirilor se creează un vădit tratament discriminatoriu între persoanele beneficiare ale despăgubirilor bănești recunoscute prin titlurile de plată care au încasat deja aceste sume de bani și persoanele beneficiare ale aceluiași acte normative care, deși au dobândit un drept de creanță recunoscut de statul român, nu pot intra în posesia despăgubirilor.

10. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** apreciază că prevederile legale criticate nu contravin niciuneia dintre normele constituționale invocate în susținerea excepției.

11. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul temeiniciei excepției de neconstituționalitate, pentru considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014. Cele două articole ale ordonanței de urgență criticate au următorul conținut:

— Art. 1: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 31 decembrie 2014, emiterea hotărârilor prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pe perioada stabilită la alin. (1) se suspendă emiterea de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a deciziilor de validare sau invalidare a hotărârilor comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 9/1998.”;*

— Art. 2: „*Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 31 decembrie 2014, plata despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin ordinele emise de către șeful Cancelariei Primului-Ministru în temeiul Legii nr. 9/1998 și, respectiv, prin deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006”.*

16. Anterior aprobării ordonanței de urgență prin Legea nr. 112/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, suspendarea fusese preconizată pentru un interval de 6 luni începând cu data intrării în vigoare a ordonanței (14 martie 2014), așadar până la 16 septembrie 2014. Prin legea de aprobare s-a stabilit data de 31 decembrie 2014 pentru reluarea plăților stipulate la art. 2 din ordonanța de urgență. În ceea ce privește aplicabilitatea în timp a textelor de

lege criticate, se observă că acestea cuprind norme temporare, care au fost în vigoare până la data menționată, 31 decembrie 2014. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare. Ținând cont de împrejurările de fapt caracteristice cauzelor în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că sunt incidente cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sintagma „în vigoare” este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Ca atare, deși în prezent textele de lege deduse controlului de constituționalitate nu mai sunt în vigoare, Curtea este competentă să analizeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

17. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (3) care consacră dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, art. 53 alin. (2) referitor la necesitatea și proporționalitatea măsurii care are ca efect restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 privind rolul Parlamentului și art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea, sunt evocate și dispozițiile art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra ordonanței de urgență criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în cauza de față și prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. Astfel, prin Decizia nr. 31 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Prin decizia menționată, ale cărei considerente au fost apoi reiterate și în deciziile ulterioare, Curtea a observat că acordarea despăgubirilor cetățenilor români care au suferit pierderi într-o anumită perioadă de timp istorică a fost stabilită prin Legea nr. 9/1998, Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006, iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 a fost suspendată acordarea acestor despăgubiri, suspendare care a operat pentru perioada 14 martie — 31 decembrie 2014.

19. În privința criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, având în vedere jurisprudența sa referitoare la limitele prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Curtea a analizat motivele invocate de Guvern pentru a stabili dacă măsura criticată se circumscrie unei situații extraordinare. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit preambulului ordonanței de urgență și Notei de fundamentare a acesteia, Guvernul a emis ordonanța de urgență criticată în scopul suspendării activităților de emiteri de noi hotărâri la nivelul comisiilor județene și la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, precum și a plății despăgubirilor în cazul dosarelor deja soluționate, până la aprobarea prin lege a noului cadru normativ, prin care să se reglementeze măsuri clare și precise pentru instituirea unui

regim echitabil de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003. S-a avut în vedere, totodată, și faptul că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 a fost constatată neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, Curtea Constituțională apreciind, în esență, că eşalonarea plății despăgubirilor convenite în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, pe o perioadă de 10 ani, nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanță, constituind, din acest punct de vedere, o ingerință disproporționată asupra dreptului. Ca atare, s-a apreciat că, de vreme ce dispozițiile legale prin care a fost reglementat modul de plată a despăgubirilor acordate potrivit celor două legi reparatorii au fost constatate ca fiind neconstituționale, necesitatea suspendării activităților de emiteri de noi hotărâri și a plății despăgubirilor apare ca fiind justificată până la aprobarea prin lege a noului cadru normativ.

20. În acest sens, Curtea a reținut că, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de constatare a neconstituționalității, Guvernul a depus la Parlament, spre dezbateri, la data de 3 iulie 2014, un proiect de lege privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998, precum și al Legii nr. 290/2003, prin care s-a reglementat modalitatea de acordare a despăgubirilor, ele fiind eşalonate pe o perioadă de 5 ani. Acest proiect de lege a fost adoptat de Parlament, devenind Legea nr. 164/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Prin urmare, Guvernul și-a îndeplinit obligația de a interveni legislativ pentru urgentarea și finalizarea procesului de acordare a despăgubirilor bănești persoanelor îndreptățite, iar măsura suspendării, instituită prin ordonanța de urgență criticată, este justificată, actul normativ analizat îndeplinindu-și scopul pentru care a fost adoptat.

21. Din analiza istoricului modalității de plată a despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003, precum și a motivelor invocate de Guvern, Curtea a reținut că situația extraordinară a fost determinată, pe de o parte, de admiterea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, iar, pe de altă parte, de necesitatea acordării unui interval de timp în care să se reglementeze un nou cadru legal necesar accelerării și finalizării procesului de acordare de despăgubiri cetățenilor români. Astfel, Guvernul a arătat că necesitatea instituirii unui nou cadru legal este determinată de asigurarea menținerii unui echilibru bugetar și, în mod implicit, de asigurarea respectării angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvern, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar. În aceste condiții, Curtea a reținut că adoptarea reglementării criticate a fost determinată de o situație care nu suporta amânare, fiind astfel justificată urgența reglementării, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

22. În același timp, din perspectiva respectării condiției cuprinse în art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la interdicerea afectării, printr-o ordonanță de urgență, a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, Curtea a examinat dacă măsura de suspendare a procedurilor de acordare a despăgubirilor și a plății unei creanțe asupra statului este una rezonabilă, de natură a nu afecta dreptul de proprietate, pe de o parte, și, pe de altă parte, dacă perioada de suspendare respectă exigențele caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare, în sensul art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, executarea hotărârilor judecătorești fiind parte a procesului civil. În acest scop, Curtea a reamintit jurisprudența sa prin care a statuat că, din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție, se poate deduce că, în domeniul reglementării drepturilor, libertăților și a îndatoririlor fundamentale, ordonanțele de urgență nu pot fi

adoptate dacă „afectează”, în sensul că au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008). Având în vedere această situație, Curtea a reținut că măsura instituită de Guvern pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 reprezintă o soluție temporară, limitată în timp, având ca scop evitarea unor eventuale disfuncționalități ale procedurilor de restituire, până la adoptarea unui nou cadru legislativ, coerent, care să asigure realizarea efectivă a drepturilor la despăgubire acordate potrivit celor două legi reparatorii, precum și pentru identificarea surselor de finanțare necesare. Prin urmare, Curtea a constatat că, prin actul normativ criticat, nu a fost negat dreptul la despăgubire, așadar dreptul de proprietate privată al persoanelor îndreptățite, statul urmând să continue procesul de restituire potrivit noii legi adoptate în această materie.

23. Curtea a mai apreciat că termenul rezonabil al unei proceduri judiciare este respectat, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 reprezintă un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp, iar statul a depus diligențele necesare continuării procedurilor de despăgubire. Așadar, măsura instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 constituie o măsură adecvată și necesară în vederea atingerii scopului legitim urmărit, fiind de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat, respectiv asigurarea echilibrului bugetar, și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, respectiv despăgubirea efectivă a acestora, fără a încălca art. 44 din Constituție.

24. De altfel, acesta este și motivul pentru care argumentele care au condus la soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 nu își găsesc rațiunea în cazul de față. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 prin care măsura reeșalonării plății despăgubirilor convenite beneficiarilor Legilor nr. 9/1998, nr. 290/2003 și nr. 393/2006 pe o durată de 10 ani nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între

interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

25. Situația supusă analizei Curții în prezentele cauze vizează o altă ipoteză, aceea a suspendării, până la data de 31 decembrie 2014, a plății despăgubirilor stabilite conform celor trei legi reparatorii, interval de timp apreciat de Guvern ca fiind necesar pentru reglementarea unui nou cadru legal necesar acordării acestor despăgubiri. Ulterior, în interiorul acestui interval, a fost adoptată Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul legilor nr. 9/1998 și nr. 290/2003. Art. 10 alin. (1) din aceasta prevede că plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative emise înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 prin care se stabilește dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

26. În ceea ce privește critica referitoare la nesocotirea principiului egalității în fața legii, prin Decizia nr. 346 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 22 iulie 2015, Curtea a constatat că, „fără a pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, în sensul instituit de art. 53 din Constituție, prevederile de lege criticate nu instituie privilegii ori discriminări pe considerente arbitrare pentru persoanele aflate în aceeași situație, astfel încât nici dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție nu sunt încălcate” (paragraful 37). În același sens este și Decizia nr. 503 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 19 august 2015 (paragraful 18). Prin această ultimă decizie, Curtea a mai reținut și faptul că Guvernul, prin adoptarea dispozițiilor legale criticate, nu a negat existența și întinderea despăgubirilor constatate prin actele administrative prevăzute de cele trei legi reparatorii și, în același timp, nici nu refuză punerea în aplicare a acestora, respectând pe deplin dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Anagnoste în Dosarul nr. 382/1.748/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și Niculina Moise, Daniela Hermanean și Mariana Gabriela Hirian, respectiv Mircea Babare și Eugenia Babare în dosarele nr. 10.141/300/2014 și nr. 10.143/300/2014 ale Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 707

din 27 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011
privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic
și didactic auxiliar din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 25 februarie 2015 și prin deciziile civile nr. 26, nr. 28, nr. 29 și nr. 27 din 19 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 2.988/83/2014, respectiv nr. 3.782/121/2014/a1, nr. 4.006/121/2014/a1, nr. 4.007/121/2014/a1 și nr. 3.859/121/2014/a1, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat Emilia Rișco și alții, și de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele membrilor de sindicat Marilena Eftasiu, Vasilica Anastasoaii și alții, Ion Cristian Roman și, respectiv, Dana Bălăuță și alții, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor privind obligarea la plata diferențelor salariale dintre salariile acordate conform deciziilor de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 63/2011 și cele convenite.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Legea nr. 63/2011, instituind uniformizarea salariilor în învățământ, a eliminat coeficienții de ierarhizare din grilele de salarizare și coeficienții de multiplicare 1, înlocuindu-i cu valori care rezultă din înmulțirea celor doi coeficienți. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Guvernul avea obligația să se raporteze la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ. Însă, contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, s-a raportat la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009 și la cele ale art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. În acest mod, s-a operat, în fapt, încă o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de nivelul prevăzut prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

10. De asemenea, s-a arătat că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, în care s-a reținut faptul că, urmare a deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat Emilia Rișco și alții, în Dosarul nr. 2.988/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 413D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 418—420D/2015 și nr. 434D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele membrilor de sindicat Marilena Eftasiu, Vasilica Anastasoaii și alții, Ion Cristian Roman și, respectiv, Dana Bălăuță și alții, în dosarele nr. 3.782/121/2014/a1, nr. 4.006/121/2014/a1, nr. 4.007/121/2014/a1 și nr. 3.859/121/2014/a1 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în dosarele nr. 418—420D/2015 și nr. 434D/2015, Sindicatul Liber „Educația” Galați a transmis concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Având în vedere identitatea de obiect al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 418—420D/2015 și nr. 434D/2015 la Dosarul nr. 413D/2015. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 418—420D/2015 și nr. 434D/2015 la Dosarul nr. 413D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009. Se susține că, începând cu data de 1 ianuarie 2010, în învățământul de stat din România s-au aplicat, în paralel, două sisteme de salarizare, respectiv salarizarea conform coeficienților de ierarhizare și a valorilor rezultate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, impusă de art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, și salarizarea conform coeficienților de salarizare și a valorilor rezultate din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008. Or, soluția constituțională ar fi trebuit să fie cea a uniformizării salariilor din învățământ prin raportare la valorile rezultate din prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

11. Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

16. Curtea observă că, deși Legea nr. 63/2011 ar fi trebuit să fie un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp, având în vedere domeniul său de reglementare precizat în titlul său, respectiv salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită de legiuitor, succesiv, până la sfârșitul anului 2015. Ca atare, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efectele în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

17. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia critică în esență faptul că Legea nr. 63/2011 a eliminat coeficienții de multiplicare (ierarhizare) astfel cum erau prevăzuți în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008, instituind uniformizarea salariilor în învățământ. În acest mod, s-a operat, în fapt, încă o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de nivelul prevăzut prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. În jurisprudența sa, Curtea a mai analizat critici similare, constatând că actul

normativ suspus controlului de constituționalitate nu contravine dispozițiilor din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției.

19. Astfel, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea a statuat că actul normativ criticat îndeplinește condițiile unei legislații predictibile, unitare și coerente, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări.

20. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

21. De asemenea, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a statuat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

22. Totodată, examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma exigențelor referitoare la prezizibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

23. De asemenea, prin Decizia nr. 202 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 mai 2015, Curtea a mai reținut că legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat Emilia Rișco și alții, în Dosarul nr. 2.988/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, și de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele membrilor de sindicat Marilena Eftasiu, Vasilica Anastasoaei și alții, Ion Cristian Roman și, respectiv, Dana Bălăuță și alții, în dosarele nr. 3.782/121/2014/a1, nr. 4.006/121/2014/a1, nr. 4.007/121/2014/a1 și nr. 3.859/121/2014/a1 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 3 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Oana-Lucia Vulpe în Dosarul nr. 1.839/63/2015 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 790D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul în dosarele nr. 791D/2015—794D/2015, nr. 823D/2015, nr. 824D/2015, nr. 826D/2015, nr. 827D/2015, nr. 855D/2015—858D/2015 și nr. 868D/2015, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Lavinia Ștefania Burci, Georgeta Deaconu, Dorina Mădălina Radu, Mihai Alin Nicolae, Livia Oana Albu, Mariana Albulescu, Cătălina Surcel, Florica Fulger, Mirela Ileana Stoica, Daniela Ion, Marcela Urziceanu, Ileana Carmen Sanda și Dianeta Cristina Chiuia în dosarele nr. 1.841/63/2015, nr. 1.842/63/2015, nr. 1.843/63/2015,

nr. 1.844/63/2015, nr. 1.847/63/2015, nr. 1.851/63/2015, nr. 1.837/63/2015, nr. 1.850/63/2015, nr. 1.838/63/2015, nr. 1.845/63/2015, nr. 1.849/63/2015, nr. 1.852/63/2015 și nr. 1.846/63/2015 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.272D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, excepție ridicată de Dumitra Bărăgan în Dosarul nr. 2.077/88/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal.

6. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 790D/2015—794D/2015, nr. 823D/2015, nr. 824D/2015, nr. 826D/2015, nr. 827D/2015, nr. 855D/2015—858D/2015, nr. 868D/2015 și nr. 1.272D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

8. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

9. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 791D/2015—794D/2015, nr. 823D/2015, nr. 824D/2015, nr. 826D/2015, nr. 827D/2015, nr. 855D/2015—858D/2015, nr. 868D/2015 și nr. 1.272D/2015 la Dosarul nr. 790D/2015, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, prin care s-a statut că legiuitorul

poate interveni oricând din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul a indemnizațiilor obținute în urma avansării. Măsura legală criticată de autorii excepției de neconstituționalitate nu apare a fi disproporționată, în opinia Ministerului Public, aceasta fiind determinată atât de prorogarea unor termene din acte normative, precum și de faptul că unele măsuri fiscal-bugetare de reducere a cheltuielilor publice își încetau aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2013, iar neadoptarea acestor măsuri și pentru anul 2014 ar fi generat un impact suplimentar asupra deficitului bugetului anual, afectând semnificativ și sustenabilitatea finanțelor publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin încheierile din 8 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.839/63/2015, nr. 1.841/63/2015, nr. 1.842/63/2015, nr. 1.843/63/2015 și nr. 1844/63/2015, Încheierea din 16 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.837/63/2015, Încheierea din 20 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.850/63/2015, încheierile din 21 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.847/63/2015 și nr. 1.851/63/2015, încheierile din 23 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1845/63/2015 și nr. 1.849/63/2015, Încheierea din 24 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.838/63/2015, Încheierea din 27 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.852/63/2015, precum și prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.846/63/2015, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Oana-Lucia Vulpe, Lavinia Ștefania Burci, Georgeta Deaconu, Dorina Mădălina Radu, Mihai Alin Nicolae, Livia Oana Albu, Mariana Albulescu, Cătălina Surcel, Florica Fulger, Mirela Ileana Stoica, Daniela Ion, Marcela Urziceanu, Ileana Carmen Sanda și Dianeta Cristina Chiulia în cauze având ca obiect obligația de a face.

12. Prin Decizia civilă nr. 684/CA din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.077/88/2014, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dumitra Bărăgan într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că reglementarea criticată este neconstituțională prin modalitatea de stabilire a salariului de bază (și anume prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică în care este încadrat corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010), împrejurare ce aduce atingere dreptului salarial în chiar substanța sa. Consideră că prevederile art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care dispun că, în cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010, sunt neconstituționale raportat la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât „crează o discriminare între salariații care se află deja încadrați în funcția similară, al căror salariu de bază a fost stabilit raportat la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare corespunzător treptei I de salarizare utilizate în anul 2010, fiind în imposibilitatea de a schimba cuantumul

acestui salariu, prin Legea nr. 284/2010 nemaieexistând treptele de salarizare”.

14. Apreciază că „prin această modalitatea de stabilire a salariului de bază sunt nesocotite și prevederile art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 referitoare la „dreptul la muncă, (...) la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, (...) la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare;” astfel încât restrângerea exercitiului dreptului la un salariu decent, corespunzător pentru munca prestată de fiecare, încalcă dreptul la muncă, la condiții echitabile și satisfăcătoare, precum și dreptul la o plată egală pentru o muncă egală. De asemenea, arată că prin prevederile criticate se aduce atingere principiilor care stau la baza organizării și dezvoltării carierei funcționarului public, și anume principiului egalității de șanse și principiului motiverii.

15. Consideră, totodată, că sunt încălcate dispoziții cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului (art. 17 privind dreptul de proprietate, art. 23 pct. 3 referitor la o retribuție echitabilă și la protecție socială și art. 25 pct. 1 privind dreptul la un nivel de trai decent); Carta socială europeană (art. 1 pct. 2 și 4 privind dreptul la muncă, art. 4 privind dreptul la o salarizare echitabilă și art. 20 privind egalitatea de șanse a lucrătorilor); art. 1 din protocol nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (noțiunea de „*bun*”, care îmbracă natura unui drept patrimonial); precum și din Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind protecția salariului nr. 95/1949. Referitor la art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că, în situațiile de față, noțiunea de „*bun*” îmbracă natura unui drept patrimonial, respectiv „orice interes al unei persoane de drept privat ce are valoare economică” (a se vedea Cauza *Buchen contra Cehiei*), iar dreptul salarial este un bun care, în accepțiunea CEDO, poate acoperi atât bunuri actuale, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe în baza cărora reclamanții pot pretinde să aibă cel puțin o speranță legitimă pentru a obține utilizarea efectivă a unui drept de proprietate.

16. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, raportat la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Instanța de judecată are în vedere, în exprimarea acestei opinii, și prevederile art. 3 lit. c) din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevăd că sistemul de salarizare are la bază principiul echității și coerenței, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar. În acest context, invocă Cauza *Marcks împotriva Belgiei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că diferența de tratament devine discriminatorie, în sensul art. 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă, precum și Cauza *Driha împotriva României*, prin care instanța europeană a constatat existența discriminării între reclamant și alte persoane care aparțineau aceleiași categorii profesionale. Or, în cauzele de față, instanța observă că este invocată „tocmai discriminarea față de alți colegi, funcționari publici, aflați în situații comparabile”, împrejurare în care nu poate fi reținut „niciun motiv care să justifice o asemenea discriminare, fiind vorba de situații identice, funcționari în cadrul aceleiași instituții, îndeplinind aceleași sarcini, având aceeași activitate”, consecința fiind încălcarea art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

17. Arată, de asemenea, că art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede în mod expres că „toți oamenii, fără discriminare, au dreptul la un salariu egal pentru muncă egală”, iar Carta socială europeană instituie necesitatea adoptării măsurilor necesare în vederea garantării unei salarizări

echitabile, care să țină cont inclusiv de dreptul la o salarizare egală pentru o muncă de valoare egală.

18. Având în vedere că aceste prevederi internaționale, în temeiul art. 20 din Constituție, se aplică cu prioritate față de legislația națională, Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că, în condițiile în care activitatea desfășurată de reclamantă este identică cu cea a celorlalți colegi, diferența de remunerare nu se justifică.

19. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, „analizând cauza sub aspectul motivelor invocate și în raport de dispozițiile legale în vigoare la momentul sesizării instanței, constată ca fiind întemeiată cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013”.

20. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, ordonanță de urgență ce a fost aprobată, cu completări, prin Legea nr. 28/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014. Prevederile criticate stipulează că, „*În cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.*”

24. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a fost abrogată prin dispozițiile art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa în această materie, această intervenție legislativă a avut ca scop evitarea posibilelor dezechilibre financiare pe care aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009 le-ar fi putut provoca.

26. Până la apariția Legii-cadru nr. 284/2010, salarizarea funcționarului public se realiza ținându-se cont de funcția în care era încadrat, clasa din care făcea parte, gradul și treapta de salarizare și vechimea în muncă. Ulterior, prin art. 41 pct. 2 din Legea nr. 284/2010, s-au abrogat prevederile cuprinse în art. 65 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, ce reglementau

posibilitatea promovării în trepte de salarizare, trepte care, până la momentul abrogării, erau recunoscute în cadrul aceluiași grad profesional. Ca atare, începând cu anul 2011, au fost eliminate treptele de salarizare, iar în acest context, la stabilirea salariului pentru un funcționar public se are în vedere funcția, respectiv clasa de salarizare, gradul profesional, ce urmărește să asigure posibilitatea diferențierii salariilor de bază individuale în raport cu nivelul pregătirii profesionale a fiecărei persoane și experiența acesteia în muncă, iar în cadrul fiecărui grad profesional, vechimea în muncă, ce conține 5 gradații.

27. Curtea reține că soluția legislativă criticată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 a fost prevăzută, inițial, cu un conținut normativ identic, în art. II art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2013, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010. Prin art. 2, capitolul I, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, legiuitorul a stipulat că „*Prevederile (...) art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*” De asemenea, Curtea constată că aceeași reglementare a fost preluată și în cuprinsul art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015. Toate aceste acte normative au aplicabilitate temporară, după cum rezultă din chiar titlul acestora.

28. Curtea reține că, potrivit art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, „*În anul 2014, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.*” Din interpretarea acestui text de lege reiese că salarizarea personalului nou încadrat/promovat se va face la un singur nivel de salarizare și nu la mai multe nivele de salarizare posibil a exista în plată în noul context legislativ.

29. De altfel, Curtea constată că prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 stabilesc, de principiu, salarizarea funcționarilor publici pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, constituind dispoziții cu caracter general, în timp ce, prin completare la aceste dispoziții, alineatul (3) al art. 5 din același act normativ constituie prevederi speciale prin care se stabilește salarizarea celor două categorii de funcționari publici, respectiv cei nou încadrați și cei promovați. Curtea reține, de asemenea, că, potrivit art. 5 alin. (5) din aceeași ordonanță de urgență, ordonatorii principali de credite/ordonatorii de credite pot aproba demararea procedurilor privind promovarea pe funcții, grade sau trepte profesionale a

personalului, în anul 2014, numai cu condiția încadrării în bugetul anual aprobat la cheltuieli de personal.

30. În contextul criticilor formulate, prin Decizia nr. 389 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 30 iulie 2015, Curtea a reținut că art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu modificări și completări, articol introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a acesteia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, reglementează interpretarea noțiunii de „nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare” prin care se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, printre altele, și sumele aferente sporului de doctorat, în cazul în care salariatul angajat, numit sau promovât, îndeplinește aceleași condiții ca și salariații aflați în funcții la data de 31 decembrie 2009.

31. Prin Decizia nr. 896 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 5 octombrie 2011, reiterând cele statuate prin Decizia nr. 289 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 iulie 2005, Curtea a reținut că „atât încadrarea prin lege a diferiților funcționari publici în anumite categorii, clase și grade profesionale, cât și salarizarea conform acestei încadrări nu reprezintă drepturi fundamentale, care nu s-ar putea modifica, pentru viitor, tot prin lege. Astfel, legiuitorul este în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să îl înlocuiască cu altul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, având în vedere și resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp. De asemenea, ține de opțiunea liberă a legiuitorului încadrarea în categorii, clase și grade profesionale a funcționarilor publici.”

32. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat în jurisprudența sa că situația

35. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Oana-Lucia Vulpe, Lavinia Ștefania Burci, Georgeta Deaconu, Dorina Mădălina Radu, Mihai Alin Nicolae, Livia Oana Albu, Mariana Albulescu, Cătălina Surcel, Florica Fulger, Mirela Ileana Stoica, Daniela Ion, Marcela Urziceanu, Ileana Carmen Sanda și Dianeta Cristina Chiuiu în dosarele nr. 1.839/63/2015, nr. 1.841/63/2015, nr. 1.842/63/2015, nr. 1.843/63/2015, nr. 1.844/63/2015, nr. 1.847/63/2015, nr. 1.851/63/2015, nr. 1.837/63/2015, nr. 1.850/63/2015, nr. 1.838/63/2015, nr. 1.845/63/2015, nr. 1.849/63/2015, nr. 1.852/63/2015 și nr. 1.846/63/2015 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal,

precum și de către Dumitra Bărăgan în Dosarul nr. 2.077/88/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a domnului Alexandru Năstase
din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru
Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat**

Având în vedere Cererea domnului Alexandru Năstase, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/162 din 11 ianuarie 2016,

în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Năstase se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 15 ianuarie 2016.

Nr. 13.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Ion Anghel
din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul
Secretariatului General al Guvernului în funcția publică
vacantă de secretar general adjunct al Ministerului Mediului,
Apelor și Pădurilor**

Având în vedere propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor formulată prin Adresa nr. 235/CPP din 13 ianuarie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 27 alin. (1) lit. a), art. 30 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Ion Anghel i se aplică mobilitatea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică vacantă de secretar general adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 10/2016 privind stabilirea atribuțiilor domnului Ion Anghel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 7 ianuarie 2016, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 15 ianuarie 2016.

Nr. 14.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Bordei-Gheorghiușor
Alexandru-Sorin a funcției publice din categoria înalților
funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Tineretului și Sportului**

Având în vedere Cererea formulată de domnul Bordei-Gheorghiușor Alexandru-Sorin, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/557/SSC din 12 ianuarie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, încetează exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Bordei-Gheorghiușor Alexandru-Sorin a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 15 ianuarie 2016.

Nr. 15.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Claudia Georgescu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Ministerului Tineretului și Sportului**

Având în vedere propunerea Ministerului Tineretului și Sportului formulată prin Adresa nr. 15.207 din 23 decembrie 2015, precum și Avizul favorabil nr. 64.642/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Claudia Georgescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Tineretului și Sportului,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Claudia Georgescu exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 15 ianuarie 2016.

Nr. 16.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea domeniului de doctorat „Ingineria produselor alimentare” în cadrul școlii doctorale organizate în Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Având în vedere prevederile art. 138, 158, 159, 168 și 169 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, conform prevederilor Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.125/2015 privind aprobarea de noi domenii în cadrul școlilor doctorale organizate în instituțiile de învățământ superior, organizatoare de studii universitare de doctorat, ca urmare a validării domeniului de către Consiliul general al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) în data de 4 decembrie 2015,

în baza raportului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) elaborat pe baza rezultatelor evaluării instituționale a instituției de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat, incluzând date privind activitatea de cercetare desfășurată în cadrul acestei instituții,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă domeniul de doctorat „Ingineria produselor alimentare” în cadrul școlii doctorale organizate în Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava. Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice și Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 6 ianuarie 2016.
Nr. 3.002.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea domeniului de doctorat „Geografie” în cadrul școlii doctorale organizate în Universitatea din Craiova

Având în vedere prevederile art. 138, 158, 159, 168 și 169 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, conform prevederilor Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.125/2015 privind aprobarea de noi domenii în cadrul școlilor doctorale organizate în instituțiile de învățământ superior, organizatoare de studii universitare de doctorat, ca urmare a validării domeniului de către Consiliul general al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) în data de 4 decembrie 2015,

în baza raportului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) elaborat pe baza rezultatelor evaluării instituționale a instituției de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat, incluzând date privind activitatea de cercetare desfășurată în cadrul acestei instituții,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă domeniul de doctorat „Geografie” în Universitatea din Craiova vor duce la îndeplinire prevederile cadrului școlii doctorale organizate în Universitatea din Craiova. prezentului ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice și Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 6 ianuarie 2016.
Nr. 3.003.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2015—23 ianuarie 2016

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2015—23 ianuarie 2016, rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,14% pe an, iar rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,09% pe an.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 11 ianuarie 2016.
Nr. 1.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind modificarea ratei rezervelor minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută

În baza dispozițiilor art. 5 și 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în aplicarea prevederilor art. 13 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 ianuarie—23 februarie 2016, rata rezervelor minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută cu scadența mai mică de 2 ani de la finele perioadei de observare și mijloacele bănești în valută cu scadența reziduală mai mare de 2 ani de la finele perioadei de observare, care prevăd clauze contractuale referitoare la rambursări, retrageri, transferări anticipate, se stabilește la un nivel de 12%.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 11 ianuarie 2016.
Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

